

Abstrakt

Žalmy fascinovaly mnohé po dlouhá staletí. Jedná se o modlitby Izraelského národa, hojně využívané i v křesťanství. Žalmy jsou nejen zdrojem mnoha inspirací, ale především koncentrovanou zkušeností těch, jež označují sami sebe za Hospodinovy vyznavače. Tato koncentrovaná životní zkušenost předkládá mnohé šokující výpovědi o vztahu člověka a Boha, zvláště pokud člověk prožívá utrpení a Bůh se stává tím jediným opravdovým zdrojem záchrany člověka ocitajícího se v hraniční situaci. Tento člověk se ve své řeči vztahuje k tomuto zdroji a přednáší své prosby a svá volání. Tato práce se snaží zkoumat a přiblížit mechanismus řeči žalmisty, jenž se ve své krizi obrací na toho, o kom věří, že jej z této situace vysvobodí. K mapování tohoto mechanismu přispěli neobyčejnými vhledy teologové Walter Brueggeman a Claus Westermann, z nichž čerpá i autor této práce. V této práci sledují fáze stížnosti a chvály, jež se každá samostatně skládá z jednotlivých kroků: oslovení, stížnost, prosba, motivace, prokletí, ale také jistota vyslyšení, slib a chvála.

Klíčová slova

Brueggemann, Westermann, žalmy, žalmista, starý zákon, krize, utrpení, modlitba, stížnost, prosba, motivace, prokletí, chvála, Bůh, jistota vyslyšení, slib